

БОЯН БОЙЧЕВ

ПОСОКИ

chitanka.info

Някой запечата небето
С размазано жълто петно,
Подредих си пак битието —
Затворник с условен живот.

Получавам поредна присъда —
С утринта да отворя очи,
Тази нощ пак надлъзвам
Тишината, а тя си мълчи.

Улици изкуствено осветени
От презареждащите слънца,
Всички ние сме тленни,
Навред разпилени зрънца.

Всички ние сме пръснати
По посоките на света.
Не разбираме — и да търсим,
Обречени сме на век самота.

Навярно късно е вече —
Погледнах полунощния час,
Думите мракът облече,
Безмълвен тръгвам си аз.

Загубил всички посоки,
Къде ще стигна — не знам.
Вечерта е такава самотна
И аз пак прибирам се сам.

юли 1999 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.